

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2018/820**z dnia 31 maja 2018 r.****przyznająca odstępstwo Niderlandom na podstawie dyrektywy Rady 91/676/EWG dotyczącej ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego***(notyfikowana jako dokument nr C(2018) 3222)***(Jedynie tekst w języku niderlandzkim jest autentyczny)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

Uwzględniając dyrektywę Rady 91/676/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. dotyczącą ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego ⁽¹⁾, w szczególności jej załącznik III pkt 2 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa 91/676/EWG ma na celu ochronę wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego poprzez takie środki jak, między innymi, ograniczenie stosowania odchodów zwierzęcych na gruntach. Jeśli państwo członkowskie zamierza zezwolić na stosowanie ilości odchodów zwierzęcych w przeliczeniu na hektar, która różni się od ilości określonej w pkt 2 akapit drugi zdanie pierwsze załącznika III do dyrektywy 91/676/EWG, należy ją ustalić w taki sposób, by nie stanowiła przeszkody w realizacji celów dyrektywy, oraz uzasadnić na podstawie obiektywnych kryteriów, takich jak długie okresy wegetacji i uprawy o wysokim poborze azotu. Komisja zbada wspomniane uzasadnienie.
- (2) W dniu 8 grudnia 2005 r. Komisja przyjęła decyzję 2005/880/WE ⁽²⁾ przyznającą odstępstwo Niderlandom zgodnie z dyrektywą 91/676/EWG na potrzeby zezwolenia na stosowanie odchodów pochodzących od wypasanych zwierząt gospodarskich do limitu 250 kg azotu na hektar rocznie w gospodarstwach rolnych, w których co najmniej 70 % powierzchni stanowią użytki zielone.
- (3) W dniu 5 lutego 2010 r. Komisja przyjęła decyzję 2010/65/UE ⁽³⁾ zmieniającą decyzję 2005/880/WE i przedłużającą odstępstwo do dnia 31 grudnia 2013 r.
- (4) W dniu 16 maja 2014 r. Komisja przyjęła decyzję wykonawczą 2014/291/UE ⁽⁴⁾. W decyzji tej przyznano odstępstwo Niderlandom na podstawie dyrektywy 91/676/EWG w celu zezwolenia na stosowanie odchodów pochodzących od wypasanych zwierząt gospodarskich w gospodarstwach rolnych, w których co najmniej 80 % powierzchni stanowią użytki zielone do limitu 230 kg azotu na hektar rocznie w przypadku gospodarstw rolnych na glebach piaszczystych na południu i w centrum kraju oraz na glebach lessowych, oraz do limitu 250 kg azotu na hektar rocznie w przypadku gospodarstw rolnych na innych glebach. Odstępstwo dotyczyło 19 564 gospodarstw rolnych w 2016 r., co odpowiada 47 % całkowitej powierzchni rolniczej netto w Niderlandach.
- (5) W dniu 31 stycznia 2018 r. Niderlandy złożyły do Komisji wniosek o przedłużeniu odstępstwa na lata 2018–2021 na mocy pkt 2 akapit trzeci załącznika III do dyrektywy 91/676/EWG.
- (6) Zgodnie z art. 3 ust. 5 dyrektywy 91/676/EWG Niderlandy realizują program działań na całym swoim terytorium.
- (7) Niderlandzkie przepisy wykonujące dyrektywę 91/676/EWG obejmują normy stosowania zarówno azotu, jak i fosforanów.
- (8) Według danych dostarczonych przez władze Niderlandów, ilości bydła i trzody chlewnej w latach 2012–2015 w Niderlandach wzrosły odpowiednio o 2,3 % i 0,8 % w porównaniu z okresem 2008–2011. W tym samym

⁽¹⁾ Dz.U. L 375 z 31.12.1991, s. 1.

⁽²⁾ Decyzja Komisji 2005/880/WE z dnia 8 grudnia 2005 r. przyznająca odstępstwo Niderlandom zgodnie z dyrektywą Rady 91/676/EWG dotyczącą ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego (Dz.U. L 324 z 10.12.2005, s. 89).

⁽³⁾ Decyzja Komisji 2010/65/UE z dnia 5 lutego 2010 r. zmieniająca decyzję 2005/880/WE przyznającą odstępstwo Niderlandom zgodnie z dyrektywą Rady 91/676/EWG dotyczącą ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego (Dz.U. L 35 z 6.2.2010, s. 18).

⁽⁴⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2014/291/UE z dnia 16 maja 2014 r. przyznająca odstępstwo Niderlandom na podstawie dyrektywy Rady 91/676/EWG dotyczącej ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego (Dz.U. L 148 z 20.5.2014, s. 88).

okresie ilości drobiu w Niderlandach wzrosły o 2,4 %. Od 2006 r. przepisy niderlandzkie ⁽¹⁾ określają ograniczenia ilości trzody chlewnej i drobiu. Ponadto od stycznia 2015 r. przepisy niderlandzkie ⁽²⁾ wymagają przetwarzania odpowiedniej części nadwyżki odchodów zwierzęcych z sektora mleczarskiego. Co więcej, w Niderlandach wprowadzono ⁽³⁾ niedawno system praw do produkcji fosforanów w odniesieniu do bydła mlecznego. Wszystkie te środki mają na celu zapobieganie zanieczyszczeniu jednolitych części wód.

- (9) W latach 2012–2015 stosowanie azotu z odchodów pochodzących od wypasanych zwierząt gospodarskich sięgnęło w Niderlandach 416 000 ton, co stanowiło spadek o 4,4 % w porównaniu z latami 2008–2011 ⁽⁴⁾. Zużycie chemicznych nawozów azotowych w Niderlandach wzrosło o około 4,3 % w latach 2012–2015 w porównaniu z latami 2008–2011 ⁽⁵⁾.
- (10) Według podstawy naukowej przedstawionej przez władze Niderlandów klimat w Niderlandach, charakteryzujący się rocznymi opadami równomiernie rozłożonymi w ciągu roku oraz stosunkowo niskimi wahaniami temperatur, sprzyja długiemu okresowi wegetacji trawy, trwającemu 250 dni w roku.
- (11) Ponadto informacje dostarczone przez władze Niderlandów w kontekście poprzedniego odstępstwa, przyznanego decyzją 2014/291/UE, wskazują, że odstępstwo to nie doprowadziło do pogorszenia stanu jednolitych części wód. Przykładowo od 2006 r. stężenie azotanu w wodzie odprowadzanej ze strefy korzeniowej w monitorowanych gospodarstwach objętych zezwoleniami uległo zmniejszeniu i w 2015 r. oraz 2016 r. wynosiło średnio poniżej 50 mg/l.
- (12) Dane zgłoszone przez Niderlandy na podstawie art. 10 dyrektywy 91/676/EWG pokazują, że w latach 2012–2015 w około 88 % stacji monitorowania wód gruntowych w Niderlandach odnotowano średnie stężenie azotanów poniżej 50 mg/l, a w 79 % tych stacji odnotowano średnie stężenie azotanów poniżej 25 mg/l. Dane pokazują również, że w latach 2012–2015 w 99 % stacji monitorowania wód powierzchniowych w Niderlandach odnotowano średnie stężenie azotanów poniżej 50 mg/l, a w 96 % tych stacji odnotowano średnie stężenie azotanów poniżej 25 mg/l. Dane wykazują stałą lub spadkową tendencję w zakresie stężenia azotanów w wodach gruntowych i powierzchniowych w porównaniu z latami 2008–2011. W okresie sprawozdawczym obejmującym lata 2012–2015 wody eutroficzne stanowiły jednak 60 % wód słodkich, wody potencjalnie eutroficzne – 13 %, a wody nie będące wodami eutroficznymi – 27 %.
- (13) Po zbadaniu wniosku Niderlandów zgodnie z pkt 2 akapit trzeci załącznika III do dyrektywy 91/676/EWG oraz w związku z szóstym niderlandzkim programem działań i doświadczeniem zdobytym w wyniku odstępstwa przewidzianego w decyzji wykonawczej 2014/291/UE, Komisja uważa, że ilość odchodów od wypasanych zwierząt gospodarskich proponowana przez Niderlandy, odpowiadająca 230 kg azotu na hektar rocznie w gospodarstwach rolnych, w których co najmniej 80 % powierzchni stanowią użytki zielone, na glebach piaszczystych na południu i w centrum kraju i na glebach lessowych, oraz 250 kg azotu na hektar rocznie w gospodarstwach rolnych, w których co najmniej 80 % powierzchni stanowią użytki zielone, na innych glebach nie będzie stanowiła przeszkody w realizacji celów dyrektywy 91/676/EWG, z zastrzeżeniem spełnienia przez Niderlandy pewnych ściśle określonych warunków i jest uzasadniona na podstawie obiektywnych kryteriów.
- (14) Niderlandy powinny zapewnić, aby obciążenie jednolitych części wód wynikające z rosnącej liczby zwierząt gospodarskich i powiązanej produkcji odchodów zwierzęcych nie ulegało zwiększeniu. W tym celu Niderlandy powinny zapewnić, aby całkowita produkcja odchodów zwierzęcych, zarówno pod względem azotu jak i fosforu, nie przekroczyła poziomu z 2002 r. Nowe przepisy wdrażające szósty niderlandzki program działań powinny zatem przewidywać wiążący pułap produkcji odchodów zwierzęcych, którego to pułapu nie można przekroczyć i na który w razie potrzeby można się powołać w odniesieniu do poszczególnych rolników.
- (15) Zezwolenia dla poszczególnych rolników podlegają pewnym warunkom mającym na celu zapewnienie nawożenia na poziomie gospodarstw rolnych, wynikającego z wymagań upraw, oraz zmniejszenie strat azotu i fosforu do wód oraz zapobieganie takim stratom. Warunki te powinny zatem obejmować wymogi, aby plan nawożenia ustalano na poziomie gospodarstwa rolnego, aby praktyki nawożenia rejestrowano poprzez prowadzenie rejestrów nawożenia, aby przeprowadzono okresowe analizy gleby, stosowano „zielone pole” w okresie zimowym po uprawie kukurydzy, zachowywano zgodność z przepisami szczegółowymi dotyczącymi zaorywania trawy, nie stosowano odchodów zwierzęcych przed zaorywaniem trawy, uwzględniano w nawożeniu udział roślin strączkowych oraz by nie stosowano w rolnictwie żadnych fosforanów z nawozów chemicznych.
- (16) W ostatnich latach wdrożenie przez Niderlandy przepisów dotyczących gospodarowania odchodami zwierzęcymi, w tym zgodność z decyzją wykonawczą 2014/291/UE, przysporzyło kilku trudności, co doprowadziło do sytuacji, w której istnieją obawy odnośnie do potencjalnych nadużyć. Ta wyjątkowa sytuacja wymaga, aby Niderlandy zwiększyły wysiłki w zapobieganiu nadużyciom w związku z wdrażaniem przepisów dotyczących odchodów zwierzęcych. Chociaż szósty program działań już przewiduje środki mające na celu zwiększenie

⁽¹⁾ Art. 19 i 20 niderlandzkiej ustawy o nawozach (*Meststoffenwet*).

⁽²⁾ Art. 33a–33d niderlandzkiej ustawy o nawozach (*Meststoffenwet*).

⁽³⁾ Art. 21b niderlandzkiej ustawy o nawozach (*Meststoffenwet*).

⁽⁴⁾ Eurostat, czerwiec 2017 r.

⁽⁵⁾ Eurostat, czerwiec 2017 r.

kontroli i inspekcji w celu poprawy ogólnej zgodności z niderlandzkimi przepisami dotyczącymi odchodów zwierzęcych, niezbędne jest podjęcie dodatkowych wysiłków, aby zwiększyć skuteczne wdrożenie i pełną zgodność. Wysiłki te powinny obejmować ustanowienie skuteczniejszej strategii egzekwowania przepisów, uwzględniając również przepisy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/99/WE⁽¹⁾. Strategia powinna opierać się na niezależnej ocenie zgodności z niderlandzkimi przepisami dotyczącymi odchodów zwierzęcych oraz powinna zawierać szczegółowe środki mające na celu dalsze wzmoczenie inspekcji i kontroli oraz jasnej metodyki, aby ustanowić wystarczająco odstraszające kary i sankcje. W związku z tym uzasadnione jest ograniczenie okresu obowiązywania odstępstwa w taki sposób, aby wygasło w dniu 31 grudnia 2019 r., w celu umożliwienia Niderlandom pełnego wdrożenia skuteczniejszej strategii egzekwowania przepisów. Zgodnie z pkt 2 akapit drugi załącznika III do dyrektywy 91/676/EWG Niderlandy mogą złożyć wniosek o nowe odstępstwo na następny okres.

- (17) Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²⁾ przewiduje kompleksowe, transgraniczne podejście do ochrony wód zorganizowane wokół obszarów dorzeczy, mające na celu osiągnięcie dobrego stanu wód europejskich. Ograniczenie składników odżywczych stanowi integralny element tego celu. Przyznanie odstępstwa na mocy niniejszej decyzji nie narusza przepisów dyrektywy 2000/60/WE i nie wyklucza konieczności zastosowania dodatkowych środków w celu wypełnienia zobowiązań wynikających z tej dyrektywy.
- (18) W dyrektywie 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽³⁾ określono przepisy ogólne służące ustanowieniu infrastruktury informacji przestrzennej w Unii dla celów polityki unijnej w zakresie ochrony środowiska oraz obszarów polityki lub działań Unii mogących oddziaływać na środowisko. W stosownych przypadkach informacje przestrzenne zgromadzone w ramach niniejszej decyzji powinny być zgodne z przepisami określonymi we wspomnianej dyrektywie. W celu zmniejszenia obciążeń administracyjnych i zwiększenia spójności danych przy gromadzeniu niezbędnych danych na mocy niniejszej decyzji Niderlandy powinny w stosownych przypadkach korzystać z informacji uzyskanych w ramach zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli ustanowionego na podstawie tytułu V rozdział II rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013⁽⁴⁾.
- (19) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Azotanów ustanowionego na podstawie art. 9 dyrektywy 91/676/EWG,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Odstępstwo

Odstępstwo, o które Niderlandy wnioskowały pismem z dnia 31 stycznia 2018 r. w celu zezwolenia na stosowanie na gruntach większej ilości azotu z odchodów wypasanych zwierząt gospodarskich od ilości określonej w pkt 2 akapit drugi zdanie pierwsze załącznika III do dyrektywy 91/676/EWG, przyznaje się z zastrzeżeniem spełnienia warunków określonych w niniejszej decyzji.

Przyznanie odstępstwa na mocy niniejszej decyzji nie narusza przepisów dyrektywy 2000/60/WE.

Artykuł 2

Zakres

Niniejsze odstępstwo stosuje się do gospodarstw rolnych posiadających użytki zielone, którym zostało udzielone zezwolenie zgodnie z art. 6.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/99/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie ochrony środowiska poprzez prawo karne (Dz.U. L 328 z 6.12.2008, s. 28).

⁽²⁾ Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 marca 2007 r. ustanawiająca infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej (INSPIRE) (Dz.U. L 108 z 25.4.2007, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 549).

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszej decyzji stosuje się następujące definicje:

1. „gospodarstwo rolne posiadające użytki zielone” oznacza każde gospodarstwo, w którym co najmniej 80 % powierzchni, na której można stosować odchody zwierzęce, stanowi trawa;
2. „wypasane zwierzęta gospodarskie” oznaczają bydło (z wyjątkiem cieląt), owce, kozy, konie, osły, zwierzyńę płową i bawoły wodne;
3. „użytki rolne” oznaczają powierzchnię, której dany rolnik jest właścicielem, dzierżawcą lub zarządcą na mocy pisemnej umowy indywidualnej i w stosunku do której rolnik ten ponosi bezpośrednią odpowiedzialność za zarządzanie;
4. „trawa” oznacza trwałe użytki zielone lub krótkotrwałe użytki zielone zakładane na okres krótszy niż pięć lat;
5. „plan nawożenia” oznacza kalkulację planowanego wykorzystania i dostępności składników odżywczych;
6. „rejestr nawożenia” oznacza bilans składników pokarmowych w oparciu o rzeczywiste wykorzystanie składników odżywczych;
7. „gleby piaszczyste na południu i w centrum kraju” oznaczają gleby określone jako gleby piaszczyste na południu i w centrum kraju zgodnie z przepisami niderlandzkimi wykonującymi dyrektywę azotanową;
8. „gleby lessowe” oznaczają gleby określone jako gleby lessowe zgodnie z przepisami niderlandzkimi wykonującymi dyrektywę azotanową.

Artykuł 4

Ogólne warunki odstępstwa

Odstępstwa udziela się na następujących warunkach:

1. Niderlandy monitorują ilość wyprodukowanych odchodów zwierzęcych i zapewniają, aby produkcja odchodów zwierzęcych na poziomie krajowym, zarówno pod względem azotu jak i fosforu, nie przekroczyła poziomu z 2002 r. odpowiadającego 504,4 mln kg azotu i 172,9 mln kg fosforanów.
2. Niderlandy ustanawiają skuteczniejszą strategię egzekwowania przepisów mającą na celu wzmocnienie zgodności z niderlandzkimi przepisami dotyczącymi nawożenia oraz zapewnienie podjęcia skutecznych działań następczych w związku z wszelkimi informacjami o przypadkach niezgodności z przepisami.

Skuteczniejsza strategia egzekwowania przepisów obejmuje co najmniej następujące elementy:

- a) niezależną ocenę skali i zakresu przypadków celowej niezgodności z przepisami krajowymi dotyczącymi nawożenia. Ocenę tę powinny przeprowadzać organy krajowe odpowiedzialne za inspekcje przepisów krajowych dotyczących nawożenia wraz z właściwymi organami krajowymi odpowiedzialnymi za przeprowadzanie dochodzeń w sprawie przestępstw o charakterze kryminalnym i ich ściganie;
- b) identyfikację obszarów postępowania z odchodami zwierzęcymi i gospodarowania nim o wyższym ryzyku celowej niezgodności z przepisami krajowymi dotyczącymi nawożenia;
- c) zwiększenie zdolności przeprowadzania inspekcji i kontroli, która wynosi co najmniej 40 % zdolności wymaganej w przypadku inspekcji polowych dotyczących gospodarstw rolnych posiadających użytki zielone i objętych zezwoleniami, o których to inspekcjach mowa w art. 10 ust. 2, w tym kontroli wyrwykowych, a także lepsze ukierunkowanie tej zdolności na obciążone ryzykiem obszary postępowania z odchodami zwierzęcymi i gospodarowania nimi;
- d) jasną metodykę ustanawiania kar i sankcji w wystarczającym stopniu skutecznych, proporcjonalnych i odstrasżających.

Skuteczniejszą strategię egzekwowania przepisów należy wprowadzić i powiadomić o niej Komisję najpóźniej do dnia 30 września 2018 r. oraz, w razie potrzeby, należy ją zmienić na podstawie ustaleń dokonanych w kontekście środków, o których mowa w lit. a)–d).

Artykuł 5

Wnioski o udzielenie zezwolenia

1. Rolnicy posiadający użytki zielone mogą złożyć do właściwych organów wnioski o roczne zezwolenie na stosowanie odchodów od wypasanych zwierząt gospodarskich zawierających do 230 kg azotu na hektar rocznie w przypadku gleb piaszczystych na południu i w centrum kraju, oraz gleb lessowych lub do 250 kg azotu na hektar rocznie w przypadku innych gleb.
2. Wraz z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, wnioskodawca składa pisemne oświadczenie, w którym potwierdza, że spełnia warunki określone w art. 7 i 8, oraz akceptuje fakt, że stosowanie nawozów, jak również plan nawożenia i rejestr nawożenia, o których mowa w art. 7, mogą podlegać kontroli.

Artykuł 6

Udzielanie zezwoleń

Zezwoleń na stosowanie ilości odchodów od wypasanych zwierząt gospodarskich w gospodarstwach rolnych posiadających użytki zielone, w tym odchodów wydalanych bezpośrednio przez zwierzęta, zawierającego do 230 kg azotu na hektar rocznie w przypadku gleb piaszczystych na południu i w centrum kraju, oraz gleb lessowych lub do 250 kg azotu na hektar rocznie w przypadku innych gleb, udziela się z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 7 i 8.

Artykuł 7

Warunki dotyczące stosowania odchodów zwierzęcych i innych nawozów

1. Ilość odchodów od wypasanych zwierząt gospodarskich stosowana rocznie na gruntach w gospodarstwach rolnych posiadających użytki zielone, w tym odchodów wydalanych bezpośrednio przez zwierzęta, nie przekracza ilości odchodów zwierzęcych zawierających 230 kg azotu na hektar rocznie na glebach piaszczystych na południu i w centrum kraju, oraz na glebach lessowych, a 250 kg azotu na hektar rocznie na innych glebach, z zastrzeżeniem warunków określonych w ust. 2–8. Ogólna wielkość dawki azotu i fosforanów jest zgodna z zapotrzebowaniem na składniki pokarmowe poszczególnych upraw oraz zawartością tej substancji w glebie. Dawki te nie przekraczają maksymalnych norm stosowania ustalonych w szóstym niderlandzkim programie działań.

2. Nie stosuje się fosforanów z nawozów chemicznych.

3. Każde gospodarstwo rolne posiadające użytki zielone opracowuje i zachowuje swój plan nawożenia. Plan nawożenia opisuje płodozmian na użytkach rolnych i planowane stosowanie odchodów zwierzęcych oraz innych nawozów azotowych i fosforanowych. Plan nawożenia w pierwszym roku kalendarzowym jest dostępny w gospodarstwie rolnym posiadającym użytki zielone najpóźniej do 30 czerwca. Plan nawożenia w kolejnych latach kalendarzowych jest dostępny w gospodarstwie rolnym posiadającym użytki zielone najpóźniej do 28 lutego.

4. Plan nawożenia zawiera następujące elementy:

- a) liczbę zwierząt gospodarskich w gospodarstwie rolnym posiadającym użytki zielone, opis systemu magazynowania i przechowywania odchodów zwierzęcych wraz z pojemnością dostępną do celów przechowywania odchodów zwierzęcych;
- b) wyliczenie ilości azotu pochodzącego z odchodów zwierzęcych (minus straty poniesione podczas utrzymania i przechowywania) oraz fosforu wyprodukowanego w gospodarstwie rolnym posiadającym użytki zielone;
- c) plan płodozmianu, który musi określać powierzchnię poszczególnych pól, na których uprawia się trawę i inne uprawy, wraz ze szkicową mapką określającą położenie poszczególnych pól;
- d) przewidywalne wymagania upraw w zakresie azotu i fosforu;
- e) ilość i rodzaj odchodów zwierzęcych dostarczonych kontrahentom i w związku z tym niewykorzystanych w gospodarstwie rolnym posiadającym użytki zielone;
- f) ilość sprowadzonych odchodów zwierzęcych stosowanych w gospodarstwie rolnym posiadającym użytki zielone;
- g) wyliczenie udziału mineralizacji materii organicznej, upraw roślin strączkowych i wiązania azotu z powietrza, a także ilości azotu znajdującego się w glebie w czasie, kiedy uprawy zaczynają go wykorzystywać w znaczącym stopniu;
- h) obliczenie stosowanych ilości azotu i fosforu pochodzących z odchodów zwierzęcych w podziale na poszczególne pola (działki gospodarstwa rolnego posiadającego użytki zielone, które to działki są jednolite pod względem upraw i typu gleby);
- i) obliczenie stosowanych ilości azotu pochodzących z nawozów chemicznych i innych w podziale na poszczególne pola;
- j) obliczenie w celu oceny zgodności z maksymalnymi normami stosowania azotu i fosforu przewidzianymi w szóstym niderlandzkim programie działań.

Plan nawożenia poddaje się przeglądowi najpóźniej do siedmiu dni od wprowadzenia wszelkich zmian w praktykach rolniczych stosowanych w gospodarstwie rolnym posiadającym użytki zielone.

5. Każde gospodarstwo rolne posiadające użytki zielone prowadzi i zachowuje rejestr nawożenia w każdym roku kalendarzowym. Rejestr przedkłada się właściwemu organowi do dnia 31 marca następnego roku kalendarzowego.

6. Rejestr nawożenia zawiera następujące elementy:

- a) powierzchnię upraw;
- b) liczbę i rodzaj zwierząt gospodarskich;
- c) produkcję odchodów zwierzęcych w przeliczeniu na zwierzę;

- d) ilość nawozów spoza gospodarstwa rolnego posiadającego użytki zielone;
- e) ilość odchodów zwierzęcych dostarczonych kontrahentom i niewykorzystanych w gospodarstwie rolnym posiadającym użytki zielone oraz dane tych kontrahentów.

7. Analizę gleby pod kątem zawartości azotu i fosforu w odniesieniu do każdego obszaru gospodarstwa jednolitego pod względem płodozmianu i cech gleby przeprowadza się co najmniej co cztery lata. Wymagana jest co najmniej jedna analiza na pięć hektarów ziemi.

W przypadku gdy użytki zielone są zaorywane w celu ich odnowienia, po dniu 31 maja każdego roku kalendarzowego na glebach piaszczystych i lessowych zmniejsza się ustawową normę stosowania azotu określoną w szóstym niderlandzkim programie działań o 50 kg N/ha. W przypadku gdy użytki zielone są zaorywane w celu uprawy kukurydzy na glebach piaszczystych lub lessowych, zmniejsza się ustawową normę stosowania azotu określoną w szóstym niderlandzkim programie działań o 65 kg N/ha.

- 8. Nie rozrzuca się odchodów zwierzęcych w okresie jesiennym przed uprawą trawy.

Artykuł 8

Warunki dotyczące gospodarowania gruntami

1. Na glebach piaszczystych i lessowych po kukurydzy uprawia się trawę lub inne uprawy zapewniające dobre pokrycie gleby w okresie zimowym.
2. Nie wykonuje się orki międzyplonów przed dniem 1 lutego.
3. Trawa na glebach piaszczystych i lessowych jest zaorywana wyłącznie w okresie wiosennym, z wyjątkiem zaorywania użytków zielonych w celu ich odnowienia, co można robić najpóźniej do dnia 31 sierpnia.
4. Na wszystkich typach gleby po zaoraniu trawy następuje bezpośrednio uprawa roślin o wysokim poborze azotu, a nawożenie jest oparte na analizie gleby pod kątem azotu mineralnego i innych parametrów stanowiących odniesienie dla oszacowania uwalniania azotu poprzez mineralizację materii organicznej.
5. Jeżeli system płodozmianu zawiera rośliny strączkowe lub inne rośliny wiążące azot atmosferyczny, stosowanie nawozów zostaje odpowiednio zmniejszone.
6. Na zasadzie odstępstwa od ust. 3 w okresie jesiennym dopuszczalne jest zaorywanie trawy w celu sadzenia cebulek kwiatowych.

Artykuł 9

Monitorowanie

1. Właściwe organy zapewniają sporządzanie map pokazujących:
 - a) odsetek objętych zezwoleniami gospodarstw rolnych posiadających użytki zielone w każdej gminie;
 - b) odsetek zwierząt gospodarskich objętych zezwoleniami w każdej gminie;
 - c) odsetek gruntów rolnych objętych zezwoleniami w każdej gminie.

Mapy muszą być aktualizowane co roku.

2. Właściwe organy ustanawiają i utrzymują sieć monitorowania do celów pobierania próbek wody z gleby, wody ze strumieni, płytkiej wody gruntowej i wody odpływowej w punktach monitorowania w objętych zezwoleniem gospodarstwach rolnych posiadających użytki zielone. Sieć monitorowania dostarcza dane na temat stężenia azotanów i fosforu w wodzie odprowadzanej ze strefy korzeniowej i wprowadzanej do systemu wód gruntowych i powierzchniowych.
3. Sieć monitorowania składa się z co najmniej 300 gospodarstw objętych zezwoleniami i reprezentuje wszystkie typy gleby (gleby gliniaste, torfowe, piaszczyste i lessowe), praktyki nawożenia i systemy płodozmianu. Skład sieci monitorowania nie ulega zmianom w okresie stosowania niniejszej decyzji.
4. Właściwe organy przeprowadzają badania i stałą analizę składników pokarmowych, które to badania i analiza dostarczają danych na temat miejscowego użytkowania gruntów, systemu płodozmianu i praktyk rolniczych w objętych zezwoleniami gospodarstwach rolnych posiadających użytki zielone. Dane te mogą zostać wykorzystane w modelowych obliczeniach wielkości wyłukiwanych azotanów i strat fosforu z pól, gdzie stosuje się do 230 lub do 250 kg azotu na hektar rocznie z odchodów od wypasanych zwierząt gospodarskich.
5. Właściwe organy prowadzą szczegółowe monitorowanie wody w zlewniach rolniczych na glebach piaszczystych.

Artykuł 10

Kontrole i inspekcje

1. Właściwe organy przeprowadzają kontrole administracyjne dotyczące wszystkich wniosków o udzielenie zezwolenia na dokonanie oceny zgodności z warunkami określonymi w art. 7 i 8. Jeżeli kontrola wykáže, że nie spełniono tych warunków, wniosek zostaje odrzucony, a wnioskodawca zostaje poinformowany o przyczynach odrzucenia wniosku.

Właściwe organy przeprowadzają kontrole administracyjne w zakresie użytkowania gruntów, liczby zwierząt gospodarskich i produkcji odchodów zwierzęcych, dotyczące co najmniej 5 % objętych zezwoleniami gospodarstw rolnych posiadających użytki zielone.

2. W oparciu o analizę ryzyka właściwe organy opracowują program inspekcji polowych o odpowiedniej częstotliwości, przeprowadzanych w objętych zezwoleniami gospodarstwach rolnych posiadających użytki zielone, biorąc pod uwagę wyniki kontroli z poprzednich lat i wyniki ogólnych kontroli wrywkowych dotyczących przepisów wykonujących dyrektywę 91/676/EWG oraz wszelkie inne informacje, które mogą wskazywać na niezgodność z warunkami określonymi w art. 7 i 8.

Inspekcje polowe przeprowadza się w co najmniej 5 % objętych zezwoleniami gospodarstw rolnych posiadających użytki zielone, aby dokonać oceny zgodności z warunkami określonymi w art. 7 i 8. Inspekcje te są uzupełniane inspekcjami i kontrolami, o których mowa w art. 4 ust. 2 lit. c).

3. Jeżeli zostanie ustalone, że objęte zezwoleniem gospodarstwo rolne posiadające użytki zielone nie spełnia warunków określonych w art. 7 i 8, posiadacz zezwolenia zostanie ukarany zgodnie z przepisami krajowymi i nie będzie uprawniony do uzyskania zezwolenia w kolejnym roku.

4. Właściwe organy muszą otrzymać odpowiednie uprawnienia i środki niezbędne do weryfikacji zgodności z warunkami zezwolenia przyznanego na mocy niniejszej decyzji.

Artykuł 11

Sprawozdawczość

1. Co roku, najpóźniej do dnia 30 czerwca, właściwe organy przedkładają Komisji sprawozdanie zawierające następujące informacje:

- a) dane dotyczące nawożenia we wszystkich objętych zezwoleniami gospodarstwach rolnych posiadających użytki zielone, w tym informacje na temat plonów i rodzajów gleby;
- b) tendencje w zakresie liczby zwierząt gospodarskich w ramach każdej kategorii zwierząt w Niderlandach i w objętych zezwoleniami gospodarstwach rolnych posiadających użytki zielone;
- c) tendencje w zakresie krajowej produkcji odchodów zwierzęcych w odniesieniu do zawartości azotu i fosforanów w odchodach zwierzęcych;
- d) streszczenie wyników kontroli związanych ze współczynnikami wydalania do odchodów od świń i drobiu na poziomie krajowym;
- e) mapy, o których mowa w art. 9 ust. 1;
- f) wyniki monitorowania wody, w tym informacje na temat tendencji pod względem jakości wody w przypadku wód gruntowych i powierzchniowych, oraz wpływ odstępstwa przyznanego w niniejszej decyzji na jakość wody;
- g) informacje na temat stężenia azotanów i fosforu, o którym mowa w art. 9 ust. 2;
- h) wyniki szczególnego monitorowania wody, o którym mowa w art. 9 ust. 5;
- i) wyniki badań miejscowego użytkowania gruntów, systemu płodozmianu i praktyk rolniczych, o których mowa w art. 9 ust. 4;
- j) wyniki modelowych obliczeń, o których mowa w art. 9 ust. 4;
- k) ocenę realizacji warunków zezwolenia określonych w art. 7 i 8 na podstawie kontroli przeprowadzonych na poziomie gospodarstwa oraz informacje dotyczące gospodarstw rolnych niespełniających warunków na podstawie wyników kontroli administracyjnych i inspekcji, o których mowa w art. 10;
- l) wyniki skuteczniejszej strategii egzekwowania przepisów, o której mowa w art. 4, w szczególności w odniesieniu do zmniejszenia liczby przypadków niezgodności z przepisami.

2. Dane przestrzenne zawarte w sprawozdaniu w stosownych przypadkach spełniają przepisy dyrektywy 2007/2/WE. Gromadząc niezbędne dane w ramach niniejszego odstępstwa, Niderlandy powinny w stosownych przypadkach korzystać z informacji uzyskanych w ramach zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli ustanowionego na podstawie art. 67 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

*Artykuł 12***Okres stosowania**

Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 31 grudnia 2019 r.

*Artykuł 13***Adresat**

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Niderlandów.

Sporządzono w Brukseli dnia 31 maja 2018 r.

W imieniu Komisji
Karmenu VELLA
Członek Komisji
